

ויגש חיה למעלה על התחתונים
על שאר החיות שלמטה, וכלם
גזונים ממנה, וארבעת צדדי
העולם רשומים בה, פנים מאירות
ידועות [דינים] לכל צד, והיא
שולטת על ארבעה צדדים, והנה
פרשה, שהם שלש לצד זה ושלוש
לצד זה, וכן לארבעת צדדי
העולם.

ויגש רקיע למעלה מן הרקיע,
והרקיע הזה ששולט עליהם, כלם
מסתכלים כלפיו. מה כתוב?
(יחזקאל א) ותחת הרקיע פנפיהם
ישרות אשה אל אחותה וגו',
משום שכלם שולטים על מה
שנפקדו, ושליחות של מדת
החכל בהם.

והם תשעה לכל צד, לארבעת
צדדי העולם, והם ל"ו בחשבון.
ויכשכלם מתחברים, נעשים רשום
אחד, בסוד של שם אחד, ביחוד
שלם פראוי.

ובשנתקנים כלפי הפסא, מה
כתוב? וממעל לרקיע אשר על
ראשם פמראה אבן ספיר דמות
פסא ועל דמות הפסא דמות
פמראה אדם עליו מלמעלה. והרי
בארנו, [דמות] שהאבן הטובה הזו
בפסא, שעומד על ארבעה
עמודים, ועל אותו הפסא דמות
של אדם, להתחבר בו יחד
ולהתברר פראוי.

ובשהיא נתקנת כלפי אדם, שהכל
יהיה מרפכה [נ"א קרושה, ואז כל המרפכה]
אחת לאדם הזה, אז כתוב: ויאסר
יוסף מרפכתו - זה הצדיק. ויעל
לקראת ישראל אביו גשנה.
לקראת ישראל - זה הסוד של
אדם. גשנה - התקרבות אחת,
להתקרב יחד בקרבן אחד ויחוד
אחד.

וירא אליו - שפשוואה השמש

ואית חיותא לעילא על תתאי, על שאר
חיותא לתתא, וכלהו אתזנו מינה,
וארבע סטרי דעלמא רשימין בה. אנפין
נהירין ידיען (דינין) לכל סטר, ואיהי שלטא
על ארבע סטרי. והא אוקמוה, דאינון תלת
לסטר דא, ותלת לסטר דא, וכן לארבע
סטרי דעלמא.

ואית רקיע לעילא מן רקיע, והאי רקיע
דשלטא עליהו, פלהו מסתכלן
לגביה. מה כתיב, (יחזקאל א) ותחת הרקיע
פנפיהם ישרות אשה אל אחותה וגו'. בגין
דכלהו שלטין על מה דאתפקדו, ושליחו
דקוסטא דקופטרא בהו.

ואינון לכל סטר תשעה, לד' סטרין
דעלמא, ואינון ל"ו בחושבנא. וכד
מתחברן פלהו, אתעבידו רשימא חדא ברזא
דשמא חדא, ביחודא שלים פדקחזי.

וכד מתתקני לגבי כרסיא, מה כתיב.
וממעל לרקיע אשר על ראשם פמראה
אבן ספיר דמות פסא ועל דמות הפסא
דמות פמראה אדם עליו מלמעלה, והא
אוקימנא (נ"א דיוקנא) דהאי אבן טבא בכרסיא
דקיימא על ד' קיימין, ועל ההוא כרסיא
דיוקנא דאדם, לאתחברא ביה פחדא,
ולאתברכא כדקא יאות.

וכד איהי מתתקנא לגביה דאדם, למיהוי
כלא רתיכא (נ"א קרישא, וכדון כלא רתיכא) חדא,
להאי אדם. פדין פתיב, ויאסור יוסף
מרפכתו דא צדיק. ויעל לקראת ישראל
אביו גשנה. לקראת ישראל, דא רזא דאדם.
גשנה, תקרובתא חדא, לאתקרבא כחדא,
בקרבנא חדא ויחודא חדא.

וירא אליו, דכד אתחזי שמשא בסיהרא,

פדין נהיר סיהרא ואנהיר

עם הלכנה, אז מאירה הלכנה, ומאירה לכלם שלמטה. וכן כמו זה, כל זמן שהקדשה שלמעלה שורה על המקדש שלמטה, מאיר בית המקדש ועומד בשלמותו. וכשמשלך ממנו ונחרב בית המקדש, אז ויכך על צואריו עוד, שכלם בכו על המקדש שנחרב. עוד, מה זה עוד? זו הגלות האחרונה.

אז פיון שראה יעקב והסתכל שנהה התקון שלמטה נתקן כמו שלמעלה, אז אמר אמותה הפעם וגו'. פי עודך חי, שהתקיימת בסוד של הברית הקדוש שנקרא חי העולמים, ומשום כך פי עודך חי. ועל פן בראשונה אמר, רב עוד יוסף בני חי, שצריך לעמד בסוד של חי, והנה נתבאר.

בא ראה מה פתוב, ויכרך יעקב את פרעה. אמר רבי יוסי, פרעה, אף על גב שבארוהו בסוד אחר, סמך שפומכים בעולם.

אבר בא ראה, (שיר א) לססתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי. בא ראה, יש מרפכות לשמאל בסוד של הצד האחר, ויש מרפכות לזמין בסוד של למעלה של קדשה, ואלה כנגד אלה. אלה של רחמים, ואלה של דין.

וכשהקדוש ברוך הוא עשה דין במצרים, כל הדין שעשה, באותה צורה, שהם המרפכות ממש, וכמו של אותו הצד ממש. מה אותו הצד [ממש] הורג ומוציא נשמות, כך הקדוש ברוך הוא עושה באותה צורה ממש, שפתוב (שמות יג) ויהרג ה' כל בכור, וכן בכל מצרים באותה צורה ממש. ומשום כך דמיתוך רעיתי, כמו שלה ממש להרג, שפתוב פי אני ה' אני הוא ולא אחר. ולעתיד לבא מה פתוב?

לכלהו דלתתא. וכן פגוונא דא, כל זמנא דקדושה דלעילא שרא על מקדשא דלתתא, אתנהיר בי מקדשא וקיימא בשלימותיה. וכד אסתלק מניה ואתחריב בי מקדשא, כדין, ויכך על צואריו עוד. דכוכן פלא על מקדשא דאתחריב. עוד, מאי עוד. דא גלותא בתראה.

ברין פיון דחמא יעקב ואסתפל דהא תקוונא דלתתא אשתכלל פגוונא דלעילא, כדין אמר אמותה הפעם וגו'. פי עודך חי, דאתקיימת ברזא דברית קדישא, (דף ריא ע"ב) דאקרי חי העולמים, ובגין כך פי עודך חי. ועל דא בקדמיתא אמר, רב עוד יוסף בני חי, דאצטריך למיקם ברזא דחי, והא אתמר.

תא חזי, מה כתיב, ויכרך יעקב את פרעה, אמר רבי יוסי, פרעה אף על גב דאוקמיה ברזא אחרא, סמך דקא סמכינן בעלמא.

אבר תא חזי, (שיר השירים א) לסוסתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי, תא חזי, אית רתיכין לשמאלא ברזא דסטרא אחרא, ואית רתיכין לימינא ברזא דלעילא דקדושה, ואלין לקבל אלין. אלין דרחמי ואלין דדינא. וכד קדשא בריך הוא עבד דינא במצראי, כל דינא דעביד, פההוא גוונא דאינון רתיכין ממש, וכגוונא דיליה דההוא סטרא ממש. מה ההוא סטרא (ממש) קטיל ואפיק נשמתין, אוף קדשא בריך הוא עביד פההוא גוונא ממש. דכתיב, (שמות יג) ויהרג ה' כל בכור, וכן פלא במצרים, פההוא גוונא ממש. ובגין כך דמיתוך רעיתי, פגוונא דילה ממש לקטלא. דכתיב, פי אני ה' אני הוא ולא אחר. ולזמנא דאתי מה כתיב, (ישעיה סג) מי זה